

ter Does

mededelingen

Kijk óók op: www.terdoes.nl

Voor nog meer informatie over onze school

Of volg ons op Twitter onder terDoes

Jaargang 27

Nummer 8

10-7-2020

Redactie: Kees Hagenaars

Mijn laatste TDM, een terugblik op 43 jaar onderwijs in Hoogmade

Op 2 september 1994 opende ik de eerste TDM met de woorden: "Met grote blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van onze jongste telg, "**Ter Does mededelingen**".

26 jaar later, kijk ik in deze voor mij laatste TDM terug op 43 jaar onderwijs in Hoogmade.

Na de zomervakantie ga ik samen met mijn vrouw Mieke genieten van mijn pensioen.

Op 1 oktober 1977 ben ik op ter Does begonnen nadat ik 13 maanden in militaire dienst had gezeten. Ik mocht destijds 1 maand vervroegd uittreden vanwege het grote gebrek aan personeel in het onderwijs. Toen ook al.

Het had overigens niet veel gescheeld of ik was in Overijssel terecht gekomen waar Mieke een baan aangeboden kreeg. Ik hoorde 's middags dat ik in Hoogmade was aangenomen en zij 's avonds in Overijssel. De afspraak was dat we zouden verhuizen naar de plek waar we het eerst een baan hadden en dat werd dus op het nippertje Hoogmade.

Een mooie bijkomstigheid was dat de te benoemen onderwijzer ook een huis aangeboden zou krijgen. Het ging om een nieuwbouwwoning die nog niet helemaal klaar was dus ik heb nog tot februari op kamers gewoond bij ene heer Optendrees in de De Bruijnlaan.

Mieke vond al snel een baan in Oude Wetering en ging daar aan de slag.

Ik begon in de derde klas. Dat heette destijds nog zo. Een uiterst aardige groep die ik niet snel zal vergeten en die ik toen ik 40 jaar in het onderwijs zat op een reünie heb mogen

ontmoeten. Het jaar daarna ging ik al meteen over naar de vijfde klas. Het gevolg was dat ik mijn allereerste klas twee keer gehad heb.

Op de dorpsschool in mijn geboorteplaats had ik geleerd wat Grote Projecten waren. Dat moest in Hoogmade ook kunnen. In de vijfde klas organiseerde ik voor het eerst een groot wereldverkenningproject. En met succes, want er zouden er daarna nog vele volgen. Iets waar ik met ontzettend veel plezier op terugkijk. Het is een manier van onderwijs waarbij alle vakken bij elkaar komen en dat afgesloten werd met een grootste avond voor alle ouders. Velen van jullie zullen zich deze projecten zeker nog herinneren, vooral het project 100 jaar onderwijs in Hoogmade waarbij alle kinderen de hele week in Ot en Sien kleding en op klompjes rond liepen en ook de leerkrachten kleding uit die tijd droegen.

Ik was dan ook ontzettend blij dat mijn team bereid was dit voorjaar nog eens zo'n groot project uit te voeren. Ook deze keer met heel veel succes.

In die tijd was er nog volop ruimte en tijd om creatief bezig te zijn in het onderwijs. Op vrijdagmiddag hadden we altijd een uur roostervrij. Twee kinderen mochten dan in mijn klas met een goed idee komen om die middag te verzorgen. We hebben vliegers gemaakt en ze opgelaten, er waren uitvindingenwedstrijden, sportactiviteiten, optredens van popgroepen enz. Geweldig om op zo'n creatieve manier de week af te sluiten.

Natuurlijk was er in die tijd volop aandacht voor taal rekenen en lezen en dat ging niet iedereen goed af. Er moest flink gewerkt worden. Ook het gedrag van sommige kinderen behoefde soms enige correctie maar dat hoort nu eenmaal bij het onderwijs. Kinderen zoeken hun grenzen op en de leerkracht laat zien waar die grenzen liggen.

Al snel ging ik mee met de kinderen van groep 8 op schoolverlatersdagen. De eerste keer in een jeugdherberg maar dat beviel niet zo goed. We moesten op vaste tijden binnen zijn, er waren ook andere scholen aanwezig wat soms tot vervelende situaties leidde en het zwembad bevatte dat jaar geen water. Omdat ik met twee collega's paard reed op een manege in Brabant, en daar ook gelegenheid was voor scholen om te verblijven, gingen we het jaar daarna deze locatie uitproberen. Het Zwarte Water in De Mortel is inmiddels een begrip geworden. We zijn er begonnen en nooit meer weggegaan. Ik heb het 39 jaar met ontzettend veel plezier gedaan. Het is dan ook op die locatie waar ik half september mijn afscheidsfeest met mijn collega's ga vieren. Ik zie er naar uit.

Werken in het onderwijs was in die tijd een stuk relaxter dan tegenwoordig. Je was koning in je eigen klas, ouders hadden er vertrouwen in dat het goed ging en lieten nauwelijks van zich horen. Tussen de middag speelden de leerkrachten tafeltennis in de aula. Er was zelfs zoveel ruimte dat ik tussen middag nog een tijdje voetbalwedstrijdjes voor de kinderen in de gymzaal kon organiseren. Aan het eind van de schooldag zaten we als collega's gezellig bij elkaar en dronken af en toe een biertje. Met het toenmalige team organiseerden we zelfs "de sport van de maand" waarbij we regelmatig met elkaar gingen sporten. Iedereen had in die tijd nog een volledige baan. Later kwamen de deeltijdbanen waardoor niet iedereen meer iedere dag aanwezig was. De gezamenlijke momenten werden steeds minder.

Na een aantal jaren in de vijfde klas te hebben gezeten ging ik over naar de zesde klas, later groep 8. Er moesten schoolkeuzes worden gemaakt waarvoor de kinderen de "Leidse toets" maakten. De Cito-toets bestond toen nog niet. Groep 8 is echt anders dan de andere groepen. De kinderen worden ouder en meer puber. Ze zoeken hun grenzen nog verder op en dat zorgde er af en toe voor dat een stevige aanpak nodig was. Het verschilde overigens wel heel erg van groep. Prachtige herinneringen heb ik aan de 12 eindmusicals die ik met de

kinderen heb opgevoerd. Dat gebeurde toen nog allemaal in de aula die 's avonds stampvol zat als de uitvoering voor ouders en belangstellenden plaats vond.

Toen overleed geheel plotseling, onze directeur Jo van Ouwerkerk. Dat was een heftige tijd. Ik was al een paar jaar adjunct-directeur en moest dit verlies samen met mijn collega's en de kinderen opvangen. Dat heeft wel wat slapeloze nachten gekost. Het bestuur vroeg mij of ik zijn taak wilde overnemen. Ik zat er toen zo'n vijftien jaar en had het idee er nooit meer weg te komen als ik directeur zou worden. Ik gaf dus aan dat het bestuur op zoek moest gaan naar een nieuwe directeur. Er werd een sollicitatieprocedure gestart en een nieuwe directeur benoemd. Die trok zich echter terug. Opnieuw werd ik gevraagd en wederom gaf ik aan dit niet te willen doen. Wederom werd er een procedure gestart en volgde er een benoeming. Maar ook deze keer trok deze directeur zich terug. Mijn lot was bezegeld. Ik zat inmiddels al zolang op de directiestoel dat ik uiteindelijk toch ja heb gezegd. Mijn voorspelling is uitgekomen. Ik ben er nooit meer weggegaan.

Over onderwijs had ik zo mijn ideeën en dit werd de kans om die te gaan uitwerken. Ik ontmoette ene Ward v.d Vijver, destijds schoolbegeleider en hij leerde mij dat het onderwijs veel meer gebruik zou moeten maken van wetenschappelijk onderzoek. En dan niet een paar onderzoekjes maar meta-onderzoek waarbij de resultaten die wereldwijd worden gemeten, gebruikt worden om de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren. Als uit tienduizenden onderzoeken blijkt dat iets werkt, ga er dan maar vanuit dat het ook werkt. We zijn toen met ons toenmalige team gestart met het SOP (School Ontwikkelingsproject).

In die tijd overkwam ons een tweede ramp. Ruim een jaar na het overlijden van Jo van Ouwerkerk, kwam onze collega Maria Krol bij een auto-ongeluk om het leven, nota bene op mijn verjaardag. Het team was de eerste klap amper te boven en nu dit. Gelukkig hadden we een groep van sterke collega's en we zijn ook hier bovenop gekomen. Het was een heftige periode.

De schoolontwikkeling ging voort en we merkten dat we dingen deden die echt werkten zeker op het gebied van lezen. Er werd een doorgaande lijn voor de hele school uitgezet

waardoor het onderwijs in de klassen steeds meer op elkaar werd afgestemd. Dat leidde wel tot meer overleg en meer afstemming. Nadat we dit traject hadden afgerond kwamen we in contact met Bazalt in Zeeland. Zij waren inmiddels heel ver met het coöperatief leren, een manier van onderwijs geven waarbij kinderen van jongs af aan het belang leren van samenwerken en waarbij het leren in de klas daar volledig op is gebaseerd. Daarnaast zijn alle kinderen actief. Dat was precies was ik zocht en ik heb me daar volop op gestort. Het team werd geschoold door Bazalt in deze werkwijze. We hadden een werkvorm gevonden die we bij alle lessen konden toepassen, een vorm waarbij kinderen elkaar hielpen en leerden hoe ze dat het beste konden doen. Dit is in de afgelopen 17 jaar steeds verder doorontwikkeld en leerkrachten en leerlingen werken met veel succes en plezier op deze wijze samen. Het gaat uit van een sociale samenleving waarbij de sterken de zwakken helpen, zodanig dat iedereen er beter van wordt. Vele leerkrachten van diverse scholen hebben deze lessen bij ons bezocht en zijn overgaan tot deze vorm van leren. Helaas gaat het wat mij betreft nog steeds te langzaam en zou dit type onderwijs veel meer aandacht moeten krijgen.

En dan is het 2012. Het oude schoolgebouw is 40 jaar oud en aan renovatie toe. We hebben op dat moment geen algemeen directeur en ik mag namens de Veenplas de scholen vertegenwoordigen in onze gemeente. Dat komt goed uit. Ik grijp die kans om de gemeente de vraag voor te leggen of de school gerenoveerd gaat worden of dat het beter zou zijn een nieuw schoolgebouw neer te zetten. Na de nodige aarzeling start er een proces dat uiteindelijk in 2018 wordt afgerond in de vorm van een compleet nieuw schoolgebouw.

Dit is echter niet zonder slag of stoot tot stand gekomen. De gemeente wilde in eerste instantie helemaal geen nieuw schoolgebouw want dat zou veel te duur worden. Daarom hebben we voorgesteld om een deel van de grond die eigendom was van de stichting, te verkopen aan de gemeente voor de bouw van woningen. De opbrengst zou dan in het nieuwe schoolgebouw worden gestopt waardoor dit samen met het renovatiebudget en het bedrag voor tijdelijke huisvesting zou kunnen leiden tot nieuwbouw. Een nieuw idee was geboren.

Maar het kon nog beter. Een compleet dorpsgebouw neerzetten waarbij ook het CCH zou worden betrokken. Ondanks het feit dat we lange tijd aan tafel hebben gezeten is dat helaas niet gelukt. Er moesten knopen worden doorgeslagen dus werd besloten als school samen met Floreokids verder te gaan. Het bedrag dat we inmiddels bij elkaar hadden vergaard was echter te weinig. Daarom werd Alphaplan in geschakeld en hebben we besloten de opdracht in de markt uit te zetten voor het beschikbare bedrag. Het was crisistijd en er waren bouwbedrijven genoeg die wilden overleven. Zo kwam er uiteindelijk een ontwikkelaar die dacht het gebouw voor de genoemde prijs te kunnen neerzetten als hij ook de woningen ernaast mocht bouwen. De plannen werden gemaakt en er kwam een prachtige tekening op tafel. Echter niet iedereen in Hoogmade was het ermee eens dat dit gebied moest worden volgebouwd met een school en woningen. Een groep van verontruste Hoogmadenaren heeft het proces lange tijd kunnen ophouden. Daarna viel de projectontwikkelaar om. Het bestemmingsplan moest worden geknipt in een school en woningen zodat die los van elkaar zouden kunnen worden gebouwd. En er moest een nieuwe aannemer worden gezocht. In het plan van aanpak had ik laten opnemen de voorkeur te hebben voor een regionale of nog beter een plaatselijke aannemer. Uiteindelijk is het gelukt om bouwbedrijf Verbij de school te laten bouwen en daar ben ik ontzettend trots op. De projectleider Albert van der Hoorn had als klein jongetje bij mij in de klas gezeten en de jongens op de steigers en in de bouw hadden op ter Does gezeten. Hoogmade bouwde haar eigen school en dat was pas echt uniek.

Daarna heb ik me voorgenomen om nog twee jaar te blijven werken. Eén jaar om alles wat nog te maken had met de nieuwbouw af te ronden en één jaar om alle overige werkzaamheden af te ronden en over te dragen.

In mijn laatste jaar wilde ik graag bij ieder jaarlijks terugkerend evenement even stil staan. Al die jaren kwam Sinterklaas op bezoek, hadden we een grootste kerstviering in de kerk, werd er een pleinfestijn georganiseerd door de ouderraad, hadden we regelmatig een groot project, schoolverlatersdagen en ga zo maar door.

Het werd echter een heel bijzonder en volledig ander laatste jaar dan ik had gedacht. Het begon al in de zomervakantie met wat Angela overkwam. Vervolgens brandde de kerk vlak naast de school af en mochten we van geluk spreken dat de wind gunstig was. Daarna zorgde het coronavirus ervoor dat we wekenlang niet op school zijn geweest. Er was geen cito-eindtoets en de schoolverlatersdagen voor groep 8 kwamen te vervallen. Ook een eindmusical zat er niet in. Allemaal zaken die ik nooit eerder in 43 jaar heb meegemaakt.

Het kan verkeren zei de oude Bredero al in zijn tijd.

En nu is het dan bijna zover. De nieuwe directeur Geeske Hoogenboezem is benoemd. De overdracht loopt en wordt in de zomervakantie afgerond. Vrijdag 17 juli neem ik afscheid van de kinderen. Half september van mijn collega's en 2 oktober is er een receptie waarvoor die iedereen die mij heeft gekend is uitgenodigd ook al zullen er op dat moment waarschijnlijk nog steeds geen handen kunnen worden geschud.

43 jaar op dezelfde school, dat komt niet vaak meer voor. Blijkbaar heb ik het er al die tijd ontzettend goed naar mijn zin gehad. Daarom wil ik op de eerste plaats al mijn huidige en toenmalige collega's met wie ik heb samengewerkt ontzettend bedanken voor de ruimte die ik heb gekregen eerst als directe collega en later ook als directeur. Zonder jullie begrip en fijne samenwerking was het me nooit gelukt zolang te blijven. Daarnaast natuurlijk alle kinderen die op school hebben gezeten en die ik later als ouders nogmaals mocht ontmoeten. Ik heb van ze genoten, ik heb ze zien groeien, zich ontwikkelen en geleerd ze te waarderen in wie ze waren en zijn geworden.

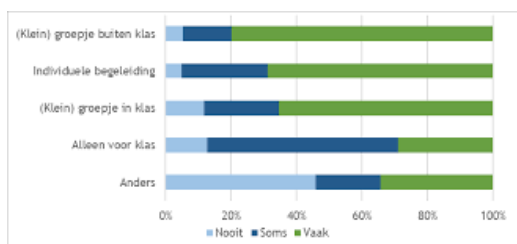
Ook alle ouders, nu de opa's en oma's die ik vooral in mijn beginjaren heb mogen ontmoeten en de huidige ouders waarvan ik er velen in de klas heb gehad. Jullie waren en zijn een fijne dorpsgemeenschap die samen veel voor elkaar krijgen. Wees daar vooral trots op.

Ik kijk dan ook met een goed gevoel en fijne herinneringen terug op 43 onderwijs in Hoogmade. Het ga jullie goed.

Kees Hagenaars

Formatie wordt kleiner

In het nieuwe schooljaar hebben we minder leerkrachten dan in het afgelopen jaar. Dit komt zoals ik al eerder heb uitgelegd door het lage aantal leerlingen op de teldatum 1 oktober. Helaas verliezen we daardoor de uren voor extra ondersteuning

door onze onderwijsassistenten. De volledige banen van juf Inge en juf Helen komen te vervallen. Dat is ontzettend jammer want we hebben veel steun aan ze gehad. Graag wil ik juf Inge en juf Helen bedanken voor het vele werk dat ze dit jaar hebben verricht. Fijn dat jullie als oud-leerlingen van ter Does een bijdrage hebben kunnen leveren.

Juf Inge keert echter wel terug in de functie van zij-instromer in groep 3. Zij gaat de verkorte pabo-opleiding volgen en loopt haar stage op ter Does.

Ook juf Karin en juf Adri krijgen minder uren ter beschikking. Heel jammer want ook hun inbreng was het afgelopen jaar ontzettend waardevol. Daar waar kinderen dat extra zetje nodig hadden waren zij beschikbaar en dat heeft velen een stuk vooruit geholpen.

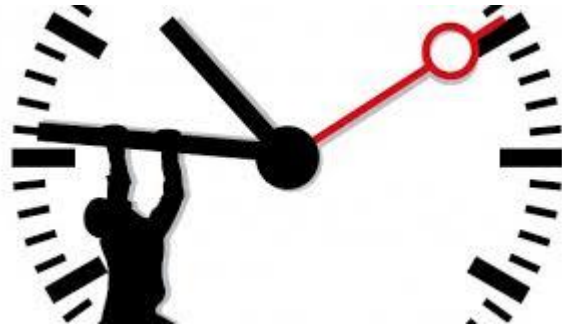
Na 1 oktober komen er gelukkig veel nieuwe kleuters binnen. Zoveel dat we vanaf 1 september 2021 weer iemand mogen aanstellen als onderwijsassist bij juf Joke.

Juf Angela gaat het volgend schooljaar door met haar re-integratie en voor haar hopen we dat ze zich snel verder zal kunnen door ontwikkelen.

En nu maar hopen dat in de 10 woningen die vrijkomen, gezinnen komen te wonen en dat ook de nieuwe wijk die gebouwd gaat worden zorgt voor een groter kinderaantal. Dat is goed voor de school en goed voor het dorp.

Onderzoek voor- en nadelen van het continuurooster

In het afgelopen schooljaar hebben we als team in opdracht van de medezeggenschapsraad een onderzoek verricht naar de voor- en nadelen van een continuurooster. Vooraf is afgesproken dat de belangen van het onderwijs, het kind en de leerkracht voorop zouden staan. Dat zijn de bepalende factoren die uiteindelijk van belang zijn voor goed onderwijs.

Het is een lijvig rapport geworden van 47 pagina's.

In het rapport worden in **Hoofdstuk 1** een aantal modellen voor een continuurooster gepresenteerd. **Hoofdstuk 2** bevat een zeer uitgebreide brochure van ouders & co over de voor- en nadelen van het continuurooster. Deze is als uitgangspunt voor het verdere onderzoek gehanteerd. In **Hoofdstuk 3** zijn de benoemde voor- en nadelen van het continuurooster aan het team voorgelegd en uitgebreid op studiemiddagen en vergaderingen besproken. Elk voor- en nadeel is voorzien van een zeer doordachte reactie door het team van de school.

In **Hoofdstuk 4** worden de ervaringen van het team met het werken met een continuurooster in Cortona tijd weergegeven. Dit hoofdstuk bevat ook ervaringen en andere scholen en een beperkt aantal resultaten van onderzoek.

In **Hoofdstuk 5** tenslotte wordt een samenvatting gegeven van de bevindingen en wordt een conclusie getrokken.

De conclusie luidt als volgt:

Aangezien er geen noodzaak is voor de invoering van een continuurooster op ter Does, het standpunt van het team van de school overduidelijk aan geeft dat de invoering ervan ten koste zal gaan van hun gezondheid, er geen onderzoek is dat aantoont dat de kwaliteit van het onderwijs wordt bevorderd, uit de praktijk blijkt dat vooral jonge kinderen er moeite mee hebben, het continuurooster verder af staat van het bioritme van kinderen dan het huidige rooster, is het advies geen verder onderzoek in te stellen en het bestaande lesrooster te handhaven.

Het rapport is aangeboden aan de medezeggenschapsraad. Zij zal volgend schooljaar bekijken wat de vervolgstappen worden.

Rooster voor het volgend schooljaar weer normaal

Met ingang van het nieuwe schooljaar wordt het huidige noodrooster afgeschaft en gaan we weer het normale rooster draaien zoals we dat altijd hebben gedaan.

We krijgen dus weer de gewone schooltijden als voor de Coronatijd.

Kinderen hoeven geen 1,5 meter afstand van elkaar te houden en ook de leerkracht hoeft geen 1,5 m afstand meer te houden van de kinderen.

Ouders moeten nog wel 1,5 afstand houden van elkaar. We gaan dus op een later tijdstip nog bekijken hoe we dat precies gaan regelen in het nieuwe schooljaar voor ouders die hun kinderen naar school gaan brengen. We weten dan ook beter welke regels er op dat moment precies gelden. Team en nieuwe directeur gaan daarover afspraken maken en informeren jullie daarover te zijner tijd via het ouderportaal.

Agenda

Vr 10	TDM / Rapporten
Wo 15	Eindfilm groep 8 aanvang 20.00 uur voor ouders en genodigden
Do 16	Groep 8 's morgens vrij. In de middag eindfilm bekijken in alle groepen. Om 14.30u springt groep 8 de school uit.
Vr 17	Afscheidsfeest meester Kees / Aanvang zomervakantie 12.00u-12.15u.

20-07-2020 t/m 28-08-2020 Zomervakantie

Augustus Ma 31 eerste schooldag aanvang 8.30u.

Tot slot

Dit is alweer de laatste TDM van dit schooljaar. Het is de moeite waard om eens terugbladeren in de TDM's van het afgelopen jaar. Wat wordt hier op ter Does toch ontzettend veel gedaan met de kinderen. Wat mogen we trots zijn op onze juffen en meesters die hard werken aan de toekomst van jullie kinderen.

Het was een heel uitzonderlijk jaar dat slecht begon met name voor juf Angela. Een slecht jaar voor de parochie door de grote kerkbrand en een slecht jaar voor ons allen door het uitbreken van het Corona-virus dat vele slachtoffers heeft geëist, ervoor zorgde dat we elkaar nauwelijks konden ontmoeten, de school een tijd lang gesloten was en vele mooie evenementen die we elk jaar hebben, niet konden doorgaan. Ik hoop dat een dergelijk jaar slechts zelden nog zal voorkomen.

Ik wens iedereen alvast een fantastische vakantie toe. Geniet ervan en ook een vakantie in Nederland kan heel fijn zijn.

